

On posem les entitats?

Agrupament Escolta Berenguer el Gran

La sessió a la qual va adreçada aquesta comunicació se centra sobretot en allò que genèricament es defineix com **urbanisme**, matèria que ha estat, en els darrers anys, especialment present en la vida ciutadana, no només de Sant Cugat, sinó de tot el país. S'han donat, en poc més de dues dècades, transformacions importantíssimes –superació de la dictadura, recuperació de les institucions democràtiques, desenvolupament econòmic, incorporació a la comunitat europea, etc.– que s'ha notat en totes les poblacions, també i molt significativament en la nostra.

A Sant Cugat el nombre d'habitants s'ha multiplicat i el creixement en extensió del sòl urbanitzat ha estat i és encara espectacular, amb totes les conseqüències que això comporta. Sens dubte es pot fer una valoració global positiva d'aquest procés, però són molts els elements criticables a l'hora de jutjar alguns dels aspectes d'aquest creixement, i en aquesta 7a sessió del Congrés segur que seran àmpliament tractades per veus més autoritzades.

Però nosaltres no podem deixar passar l'ocasió que ens dóna el Congrés per recordar una **greu mancança que pateix la nostra ciutat** i que afecta molts ciutadans i moltes entitats. Es tracta de la **insuficiència, en nombre i en qualitat, de les instal·lacions i dels equipaments** capaços d'acollir i facilitar la viabilitat de moltes de les iniciatives i de les activitats de les **entitats que formen el teixit associatiu, cultural i cívic** del nostre poble.

L'Agrupament Escolta Berenguer el Gran, el **Cau**, és una d'aquestes entitats, forma part del moviment **Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi** d'àmbit català i, a través d'aquest, de l'escoltisme internacional. La nostra entitat realitza, de manera altruista i desinteressada, una tasca d'educació en el lleure, ininterrompudament des de fa més de quaranta-cinc anys, havent estat amb nosaltres, moltes generacions de santcugatencs, centenars de nens i nenes d'aquesta ciutat.

La situació en què es troba el **Cau** ara deu ser prou coneguda de la majoria, perquè des de fa setmanes ha fet diverses accions i n'ha intentat donar publicitat: avui el **Cau encara el futur amb incertesa i angouxa**. D'aquí a molt poc temps **es quedarà al carrer**, el fan fora del que és la seva seu i no té, de moment, lloc per seguir la seva tasca. En els darrers anys el **Cau** ha tingut la seu en un vell casal del casc urbà, a tocar de l'Ajuntament, pel qual ha pagat puntualment el lloguer. En aquest vell casal, malgrat les estretors i moltes altres deficiències, hi ha desenvolupat la major part de les seves activitats, hi té tot el material, és el lloc de trobada de més de cent persones cada cap de setmana, és el punt de referència imprescindible per a la nostra entitat... Però els propietaris, fent ús legítim dels seus drets, han decidit posar fi a la situació de lloguer i així ho han comunicat. En pocs mesos s'haurà de deixar el local i... aleshores què?

No és aquest el lloc ni el moment de detallar totes les accions que s'estan fent per intentar resoldre aquests problemes, ni segurament tampoc per demanar ajuda, però cal aprofitar l'ocasió per posar de manifest algunes coses que són importants i que afecten, no només a l'**Agrupament**, sinó també a moltes altres entitats:

1. A Sant Cugat, sobretot al casc urbà, però també als barris més perifèrics, hi ha molts solars, edificis, casals vells, locals, magatzems, antigues fàbriques, etc. **buits, sense cap utilització, fins i tot en estat ruïnós**. Però hi ha litigis, o els propietaris no volen llogar-los, o en demanen preus altíssims que fan inviable que s'hi instal·li cap activitat que no sigui altament lucrativa, amb l'agreujant que la legislació sobre arrendaments, més si no és per a habitatge, és molt poc

favorable als drets del llogater, de manera que qualsevol projecte a llarg termini queda condicionat per això.

2. Sant Cugat disposa **d'equipaments molt importants... però que de poc o res serveixen a les entitats i associacions de les que estem parlant**: el Centre de Restauració de la Generalitat, que en realitat hauria de considerar-se una indústria molesta, nociva i perillosa, que amenaça permanentment el monument que l'acull i que impedeix l'ús i el gaudi de gran part del monestir al comú dels ciutadans; l'Arxiu Nacional que, malgrat la seva importància indiscutible, no és un equipament que atengui les necessitats quotidianes de la comunitat; el mateix podem dir del Centre d'Alt Rendiment Esportiu; o del Centre Cultural; o de la Casa de Cultura que està col·lapsada.

3. Hi ha d'altres **immobles municipals** que estan o han estat durant molts anys buits, degradant-se i sense cap ús ni cap projecte concret: per exemple, la Masia de Torreblanca, o la Casa Aymat –ara sembla que hi passarà alguna cosa, quan ja casi ha caigut víctima de la desídia i del vandalisme–, o el local damunt la Policia Nacional, sota la plaça del Rei... I quants més deuen estar en la mateixa situació?

4. El **Cau** no és l'única entitat que té problemes per manca d'un espai adequat a les seves activitats: **d'altres entitats** molt conegudes i arrelades al poble, amb una llarga trajectòria i una gran projecció a la vida cívica tenen **problemes similars**. Se n'ha parlat darrerament a la premsa local.

En aquest context **Agrupament Escolta Berenguer el gran** està treballant per trobar un nou local, amb la voluntat de pagar un lloguer i de fer front a les despeses, com ha fet fins ara. No està demanant que li regalin, no pretén tampoc que l'Ajuntament li cedeixi un sense més... **no vol cap tracte de favor ni cap privilegi. Només busca una solució**, per al mateix **Agrupament** i també per a les altres entitats que tenen problemes com nosaltres, amb les quals se sent solidari.

Però passa el temps i la solució no arriba. Al **Cau** ens sembla que les dificultats per trobar aquesta solució, entre d'altres coses, és per les **circumstàncies urbanístiques** que s'han viscut en aquesta població. El gran creixement que ha tingut Sant Cugat ha col·lapsat el casc urbà i ha agreujat la degradació de molts immobles, però la **forta especulació urbanística** és a la vegada un fre per a la seva recuperació: els propietaris demanen autèntiques fortunes –ja sigui per vendre o per llogar– per veritables ruïnes, si no és que prefereixen mantenir-les per aneu a saber quins motius. Per part de l'Ajuntament no s'ha contemplat, al menys fins ara, que en el casc urbà els creixements esmentats, de població i d'urbanització, vinguessin acompanyats d'un creixement proporcional i equilibrat d'infraestructura, de dotacions i d'equipaments comunitaris. En definitiva, **el model de desenvolupament urbanístic que s'ha seguit no ha tingut prou en compte les entitats que formen el teixit associatiu, cultural i cívic**. Ara algunes d'aquestes entitats, malgrat la seva vitalitat indiscutible, es poden veure abocades al tancament per manca de llocs adequats on expressar-se i centenars de persones poden perdre aquests referents altrament imprescindibles.

Des del Congrés de la ciutat **volem denunciar aquesta situació i demanar un canvi en l'orientació de les polítiques urbanístiques, cultural, etc.** que, més enllà de l'obra pura i dura, es pensi en la ciutat com un conjunt de persones i d'entitats, un entramat d'activitats i de relacions que requereixen uns espais adients. I mentre això no arribi, demanem que s'adoptin **mesures excepcionals** per tal que no haguem de plegar, empobrint de mica en mica la nostra societat.